



# full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES  
Bisbe de Terrassa

## Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Els cristians d'Indonèsia, un país de comunitats cristianes minoritàries i de majoria social musulmana, han estat els encarregats de preparar els materials per a la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians d'aquest any 2019. Per a inspirar la nostra pregària i les nostres activitats durant aquesta setmana ens proposen aquest lema: «Actua sempre amb tota justícia» (Dt 16,20). En el nostre llenguatge comú, justícia significa donar a cadascú allò que és seu, reconèixer i defensar els drets de cada persona. La concreció d'aquests drets massa sovint depèn d'opcions ideològiques, polítiques i socials. En sentit cristià, la vivència de la caritat, de l'amor cristià, implica promoure la justícia, la solidaritat, la comunió i la pau en la societat, i també comprometre's en el reconeixement de la dignitat i dels drets del proïsme.

Malauradament som testimonis de moltes injustícies que es cometien en el nostre món; unes que tenen la seva arrel en elements externs a la persona, i d'altres que tenen el seu origen a l'interior del cor humà. La Sagrada Escripura ens ensenya el vincle que hi ha entre la fe en Déu i la justícia envers el proïsme. La fe en Déu comporta l'acceptació plena de la seva voluntat i d'aquí en deriva l'obligació d'una relació d'equitat amb el proïsme, més encara, l'obligació de viure tots com a membres del poble escollit i que no quedin desatesos els orfes i les vídues, els pobres i els forasters. Déu escolta el clam dels necessitats i demana justícia envers ells. Per a avançar per camins de justícia cal sortir d'un mateix, de l'egocentrisme, de l'egoisme que acaba generant unes relacions injustes

### SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS

18-25 de gener de 2019



**Cerca la justícia  
i només la justícia**

(Dt 16,18-20)



Comissió Interdiocesana  
d'Ecumenisme i de Relacions  
Interreligioses

amb els altres en tots els àmbits, tant si són de relació personal com institucional o entre països.

L'evangeli respon a la set de justícia que hi ha en el més profund del cor humà. El cristià té la responsabilitat de treballar en la

construcció d'una societat més justa i solidària, on cada persona pugui disposar del necessari per viure amb dignitat. La lluita per la justícia és una part essencial de la missió evangelitzadora de l'Església. Treballar per la justícia és al mateix temps un dret i un deure, i l'Església està cridada a treballar per la realització de la justícia en el nostre món. La promoció de la justícia i del desenvolupament humà facilitarà les relacions amb les persones i entre els pobles, i propiciarà la construcció de la pau i la unitat.

La unitat dels cristians es construeix també des de la justícia. A la Sagrada Escripura hi trobem el fonament més profund de les lleis justes que regeixen la vida social i que no han de ser contràries a la llei de Déu. Els creients compleixen per damunt de tot els manaments de la llei de Déu i també aquelles lleis humanes que concreten i fan explícits aquests manaments.

Vivim en un temps i enmig d'unes situacions d'una gran complexitat on no resulta fàcil la concòrdia i, a vegades, ni tan sols la convivència. No podem caure en el desànim ni en la manca d'esperança pel fet que encara no s'hagi assolit la unitat visible de les confessions cristianes. Hem de seguir demanant al Senyor el do de la unitat plena, que és do seu, i hem de seguir bastint ponts de fraternitat i de col·laboració treballant per aquesta unitat. En aquest pelegrinatge seguirem treballant per l'entesa entre les persones i els pobles, en la construcció del Regne de Déu, que és regne d'amor i de gràcia, de justícia i de pau.



## ENTREVISTA

## Pelegrinatges de nova evangelització



**JOSÉ IGNACIO MUNILLA**

El bisbe de Sant Sebastià, José Ignacio Munilla, va encapçalar un pelegrinatge recentment, de dues-centes persones, des de Lloiana fins a Manresa, amb parada a Poblet, Barcelona i Montserrat. Mons. Munilla, que havia estat rector del Santuari d'Arantzazu, considera que té certes similituds amb el de Montserrat: «Les dues imatges de la Mare de Déu són talles medievals molt semblants, ambdós han estat construïts enmig de roques i tenen una relació directa amb sant Ignasi».

**Quin ha estat el motiu del pelegrinatge?**  
Seguir les petjades de sant Ignasi, que és un cercador de la voluntat de Déu, incansable... També hem volgut arribar fins a Manresa per conèixer el bressol dels exercicis espirituals, que són com la ITV en la qual cadascú sap que ha de tenir un moment per aturar-se, per retrobar-se amb Crist i fer-se les tres famoses preguntes: Què he fet per Crist? Què faig per Ell? I què he de fer per Ell?

**Què aporta el pelegrinatge?**

Un pelegrinatge ben organitzat i acompanyat forma part d'un mètode de nova evangelització, facilita d'entrar en l'oració. Un cop s'acaba fa venir ganes de més; per exemple, de fer uns exercicis espirituals, que han configurat la vida de molts de nosaltres.

**Per què necessitem els santuaris?**

El nostre món necessita també tenir llocs que siguin espais de trobada amb Crist, de trobada amb Maria, en els quals també puguem sortir del món, del soroll del món, d'aquest gran influx absorbent que té el món per poder tenir espais de trobada amb el Senyor de la mà de la Mare de Déu. Jo crec que tant Montserrat com Arantzazu són dos santuaris que tenen un gran agermanament, que ens parlen que Maria vol portar-nos a Déu, perquè així puguem tornar al món portant Déu dins nostre.

**Òscar Bardaji i Martín**

## GLOSSA

**ENRIC PUIG JOFRA, SJ**  
Secretari general de la FECC

## Té sentit i val la pena

Va ser l'acte de presentació d'un llibre sobre uns mestres i professors que destacaren com a educadors. Un acte que perdria bona part del sentit si els assistents el convertien només en un record. Esguardar la personalitat i l'obra d'aquells mestres no és només mirar enrere, sinó que ha d'esperonar a anar més a fons; personalment i col·lectiva. No són un paisatge esplendorós que hom contempla en girar la vista enrere, sinó també, i sobretot, un compromís per al nostre present. Es troben a l'arrel d'una tradició educativa que ha configurat la trajectòria vital dels qui estem convençuts que l'educació és un projecte de vida global. Aquests mestres van configurar uns projectes educatius que volien fer de tots els moments de la vida de les persones un espai de creixement i d'humanització. Van deixar una empremta a l'escola i en els marcs educatius en el lleure, que no s'haurien de negligir mai: el convenciment, profundament assumit, que la veritable obra educativa és fruit de l'acció continuada, dia rere dia; que el creixement humà no només necessita instructors, sinó també mestres; que el fruit de la plenitud humana no són les coses que se saben o es diuen, sinó

les coses que s'estimen. Educar no és només instruir sinó també estimar la natura, les persones, el país, l'Església... Tot allò que fa que l'acció humana tingui gruix i densitat.

La vida d'aquests mestres va ser una vida de servei als deixebles perquè assolissin la plenitud i la dignitat en la fidelitat a les conviccions personals. «El deixeble no és més que el mestre; però tot deixeble, un cop instruït, serà com el seu mestre» (Lc 6,40). Aquesta és l'herència que s'ha mantingut viva en les escoles, en els centres d'esplai i en els agrupaments escoltes. Arreu trobem els fruits d'aquestes propostes d'educació, d'aquestes propostes de vida. Propostes que han transmès aquest esperit de treball concret que sap que té sentit i val la pena superar-se.

Les persones troben sentit a les seves vides i les fan esdevenir fecundes només quan troben tasques concretes i abastables, que els permeten esmerçar les capacitats pròpies en projectes de servei. No necessiten paraules sinó camins. Camins que els permetin ser protagonistes, camins que els proposin un horitzó i no el simple fer i desfer per passar l'estona.

## LEX ORANDI, LEX CREDENDI

# «Revolución del servicio»

**HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO**

Franciscana de los Sagrados Corazones

De la mano de María, a la escucha de su sí, miles de jóvenes del mundo se disponen a participar en la Jornada Mundial de la Juventud (JMJ) en Panamá. Jóvenes de nuestras diócesis se reunirán en Mataró los días 26 y 27 de enero para unirse a este evento especial.

El himno de la Jornada se inspira en el asentimiento de la Madre: «Hágase en mí según tu palabra» (Lc 1, 38). El canto nos prepara a dejarnos transformar por Dios y a estar «disponibles a salir, con alegría, fe y vocación».

Como comunidad peregrina que, con el Señor y en la Iglesia, camina hacia la plenitud del encuentro con Dios. Todos podemos dejarnos contagiar por la fuerza de los jóvenes. Leamos el men-

saje del Papa como dirigido a cada uno de nosotros.

Todos estamos invitados a vivir la *revolución del servicio*, llamados a salir de nosotros mismos y a ponernos al servicio de los hermanos. «Nuestra vida sólo encuentra significado en el servicio a Dios y a los demás.»

Gozosos, acojamos las palabras de Francisco: «Anímense a entrar cada uno en su interior y decirle a Dios: ¿Qué es lo que quieres de mí? Dejen que el Señor les hable, y verán su vida transformada y colmada de alegría.»

Con María, exultemos en el Señor y agradezcamos sus dones. Con la ayuda de la Madre repitamos alegres: Estamos dispuestos, ¡salgamos!, como nos pide el Plan Pastoral de la diócesis de Barcelona.

## Lectures de la missa diària i santoral

**21. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)**  
[He 10,32-36 / Sl 33 / Jn 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259). Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (al calendari romà); beata Josepa-Maria de Santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

**22. ■ Dimarts** [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s III-IV). Sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

**23. □ Dimecres** [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. Esposalles de la Mare de Déu. Sant Idefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. Sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

**24. □ Dijous** [He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors. Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

**25. □ Divendres** [Ac 22,3-16 (o bé: Ac 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16, 15-18]. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc. Sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. mr.

**26. □ Dissabte** [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / Sl 95 / Mc 3,20-21]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I). Santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

**27. ■ † Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.)**  
[Ne 8,2-4a.5-6.8-10 / Sl 18 / 1Co 12,12-30 (o bé: 12,12-14.27) / Lc 1,1-4;4,14-21]. Santa Àngela Mèric (1470-1540), vg., fund. de les ursulines (Brèscia, 1535). Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre, 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ). Sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.





## DIUMENGE II DE DURANT L'ANY



## COMENTARI

### Lectura del llibre d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La-Desolada» a la teva terra; a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra «Té-marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

### Salm responsorial (95)

R. *Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.*

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, arreu de la terra; / canteu al Senyor, beneïu el seu nom. R.

Anuncieu de dia en dia que ens ha salvat; / conteu a les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. R.

### Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,4-11)

Germans, els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda, un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats, un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe, un altre, el do de donar la salut als malalts, en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles, un altre, el do de profecia, un altre, el do de distingir si un esperit és fals o autèntic, un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos, un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé.

### ✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 2,1-11)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats.

Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi». Jesús li respon: «Mare ¿per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora». Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui». Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usals entre els jueus. Cada una tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques». Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei». Ells la hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor». Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

### Lectura del libro de Isaías (Is 62,1-5)

Por amor a Sió no callaré, por amor de Jerusalén no desconsaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha. Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios. Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi predilecta», y a tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiere a ti, y tu tierra tendrá un esposo. Como un joven se desposa con una doncella, así te desposan tus constructores. Como se regocija el marido con su esposa, se regocija tu Dios contigo.

### Salmo responsorial (95)

R. *Contad las maravillas del Señor a todas las naciones.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra; / cantad al Señor, bendecid su nombre. R.

Proclamad día tras día su victoria. / Contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor; / aclamad la gloria del nombre del Señor. R.

Prostraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiembale en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey: / él gobierna a los pueblos rectamente». R.

### Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,4-11)

Hermanos:

Hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos.

Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A este se le ha concedido hacer milagros; a aquel, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas.

El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como él quiere.

### ✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 2,1-11)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea, y la madre de Jesús estaba allí. Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda.

Faltó el vino, y la madre de Jesús le dice: «No tienen vino». Jesús le dice: «Mujer, ¿qué tengo yo que ver contigo? Todavía no ha llegado mi hora». Su madre dice a los sirvientes: «Haced lo que él os diga».

Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dice: «Llenad las tinajas de agua». Y las llenaron hasta arriba. Entonces les dice: «Sacad ahora y llevadlo al mayordomo». Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llama al esposo y le dice: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y, cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora».

Este fue el primero de los signos que Jesús realizó en Caná de Galilea; así manifestó su gloria y sus discípulos creyeron en él.

## Noces de Canà: sagrament d'alegria, compromís i entrega

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO



Un cop més, la litúrgia ens adreça a un altre evangelista. Aquesta vegada llegim sant Joan, a qui es va equiparar simbòlicament amb l'àliga, per la profunditat de la seva predicació cristiana.

I és amb esguard d'àliga que l'Església ens convida a llegir i rellegir el primer signe de Crist a Canà de Galilea. L'evangelista no vol que ens entretinguem gaire en els detalls anecdòtics del primer miracle fet per Jesús. L'autor evangèlic ens presenta davant el Projecte de Déu Pare: l'Hora de Jesús. I tot està en funció d'aquest Projecte i d'aquesta Hora. Déu vol salvar la humanitat; Jesús anhela aquesta salvació. És més, la vol dur a terme i només hi ha una via: l'absolut abandonament a la voluntat del Pare.

Les nocces de Canà, doncs, deixen un doble regust: dolç i amarg alhora. Deixen un regust dolç, perquè el Pare etern vol unir-se amb tots els creients com l'espòs s'uneix a l'esposa. Les nocces acostumen a ser un moment bell, evocador, ple d'esperances i promeses. La joventut és una època de la vida on tot és expectativa i il·lusió. Déu Pare ens vol rescatar del pecat, introduir-nos en la seva llum intangible i enèrgica, omnipotent, plena de secrets que ens entusiasmen.

Ara bé, les nocces ens deixen també un regust amarg perquè per entrar en la comunió de vida i amor de Déu, cal que algú ens rescati del pecat moral i la negativitat. I ací entra l'Hora de Jesús, que inclou Passió i Creu. L'amor esponsal de Déu no és només festa i alegria, suposa també moments de màxim lliurament i de compromís, fins a l'extrem d'un Amor que se sacrifica perquè nosaltres tinguem aquesta vida. I Jesucrist és qui ho farà *pro nobis*, per nosaltres.



## VIDA DIOCESANA

# Activitats del Sr. Bisbe

**Dilluns 21.** Reunió de consiliaris del Moviment Cursets de Cristiandat d'Extremadura i Castella la Manxa, a Madrid.

**Dimarts 22, a les 10 h.** Reunió de rectors i formadors dels Seminaris Majors de Catalunya a Barcelona. / **A les 12 h,** reunió de delegats de Pastoral Vocacional de Catalunya, a Barcelona. / **A les 20 h,** entrega de les creus de Càritas a entitats i empresaris, a la seu de Càritas Diocesana a Sabadell.

**Dijous 24, a les 12 h.** Consell Diocesà de Càritas. / **A les 19 h,** Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

**Diumenge 27, a les 11h.** Missa de festa patronal i confirmacions a la parròquia de Sant Pau de Terrassa. / **A les 17h,** trobada de religiosos al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès amb motiu de la Jornada de la Vida Consagrada.

## Visita Pastoral

**Aquest diumenge 20, a les 11 h.** Missa estacional a l'Església de l'Assumpció de la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix.

**Dimarts 22 a la tarda, dimecres 23 al matí i divendres 25 a la tarda.** Visita Pastoral a la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix.

## Notícies

**El Sr. Bisbe celebra a parròquies del Montseny**



Campins



La Costa del Montseny



Mosqueroles

Durant les festes de Nadal, Mons. Saiz Meneses va celebrar l'Eucaristia a diverses parròquies de l'Arxiprestat de Montseny on habitualment es fa la Celebració de la Paraula. El diumenge 30 de desembre va ser a Mosqueroles i la Costa del Montseny. El dia 1 de gener, a Campins, Mosqueroles i la Costa del Montseny.



**Pessebre Vivent.** Durant les festes de Nadal a diversos llocs es representa el Pessebre Vivent. La fotografia correspon a la representació feta a la parròquia de Santa Maria de Montcada i Reixac.

## Agenda

**Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.** Divendres 25 de gener a les 19 h, a la Catedral: Vespres ecumèniques presidides per Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, amb participació

de cristians de diverses confessions. Dissabte 26 de gener a les 18 h, a l'Església Evangèlica Baptista del Redemptor de Sabadell: Pregària per la Unitat dels Cristians, organitzada pel Moviment Ecumènic de Sabadell.

**Trobada de diaques.** El dilluns 21 de gener, a les 20 h, els diaques permanents de la Província Eclesiàstica celebren la festa de sant Fructuós i els seus diaques sant Auguri i sant Eulogi amb una Missa presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral de Terrassa.

**Formació permanent d'adults.** Dimarts 22 de gener a les 19 h, al Centre Eclesiàstic de Terrassa: l'Acord ecumènic sobre el Baptisme, a càrrec del P. Hèctor Vall, jesuïta.

**Acció de gràcies per les Germanes Agustines màrtirs.** Diumenge 27 a les 11 h, a la parròquia de Sant Valentí de Terrassa. Missa d'acció de gràcies per la beatificació de les Germanes Agustines màrtirs a Argel, presidida per Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar.

**Trobada de religiosos de la diòcesi.** Diumenge 27 de gener a les 17 h, al Centre Borja (Sant Cugat del Vallès). «L'Exhortació *Gaudete et Exsultate* aplicada a la Vida Consagrada», a càrrec de la Gna. Begoña Fornes, antiga Delegada episcopal de la Vida Consagrada.

## REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES  
Obispo de Terrassa

# Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos

Los cristianos de Indonesia, un país de comunidades cristianas minoritarias y de mayoría social musulmana, han sido los encargados de preparar los materiales para la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos de este año 2019. Nos proponen el siguiente lema para inspirar nuestra oración y nuestras actividades en esta semana: «Actúa siempre con toda justicia» (Dt 16,20). En nuestro lenguaje común, justicia significa dar a cada uno lo suyo, reconocer y defender los derechos de cada persona. La concreción de tales derechos a veces depende en exceso de opciones ideológicas, políticas y sociales. En sentido cristiano, la vivencia de la caridad, del amor cristiano, implica promover la justicia, la solidaridad, la comunión y la paz en la sociedad, así como comprometerse en el reconocimiento de la

dignidad y de los derechos del prójimo.

Desgraciadamente somos testigos de las muchas injusticias que se cometen en nuestro mundo, unas que tienen su raíz en elementos externos a la persona, y otras que tienen su origen en el interior del corazón humano. La Sagrada Escritura nos enseña la profunda relación que hay entre la fe en Dios y la justicia para con el prójimo. La fe en Dios comporta la aceptación plena de su voluntad y de ahí deriva la obligación de una relación de equidad con el prójimo, más aún, de vivir como miembros todos del pueblo escogido, y de que no queden desatendidos los huérfanos y las viudas, los pobres y los forasteros. Dios escucha el clamor del necesitado y pide justicia para con él. Para avanzar por caminos de justicia es necesario salir de uno mis-

mo, del egocentrismo, del egoísmo, que acaba generando unas relaciones injustas con los demás, en todos los ámbitos, sean de relación personal, o institucional, o entre países.

El evangelio responde a la sed de justicia que está presente en lo más profundo del corazón humano. El cristiano tiene la responsabilidad de trabajar en la construcción de una sociedad más justa y solidaria, donde cada persona pueda disponer de lo necesario para vivir con dignidad. La lucha por la justicia es una parte esencial de la misión evangelizadora de la Iglesia. Trabajar por la justicia es al mismo tiempo un derecho y un deber, y la Iglesia está llamada a trabajar a favor de la justicia en nuestro mundo. La promoción de la justicia y del desarrollo humano facilitará las relaciones entre las perso-

nas y entre los pueblos, y propiciará la construcción de la paz y la unidad.

La unidad de los cristianos se construye también desde la justicia. En la Sagrada Escritura encontramos el fundamento más profundo de las leyes justas que rigen la vida social, que no han de ser contrarias a la ley de Dios. El fiel creyente cumple por encima de todo los mandamientos de la ley de Dios y también cumple aquellas leyes humanas que concretan y explicitan estos mandamientos.

Vivimos en unos tiempos y en medio de unas situaciones de gran complejidad, en las que no resulta fácil la concordia, a veces ni siquiera la convivencia. No podemos caer en el desánimo ni en la desesperanza por el hecho de que todavía no se haya logrado la unidad visible de las confesiones cristianas. Hemos de seguir pidiendo al Señor el don de la unidad plena, que es don suyo, y hemos de seguir tendiendo puentes de fraternidad y colaboración en pos de esa unidad. En esta peregrinación, seguiremos trabajando por el entendimiento entre las personas y los pueblos, en la construcción del Reino de Dios, que es reino de amor y de gracia, de justicia y de paz.